

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

PETER KWECKT VOORTAAN CACTUSSEN

jeugdtoneel in twee bedrijven

door

Eddie Couvreur

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2007
Nr.1030

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste VIJFTIEN tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aanvraagkaart die, degelijk ingevuld, minstens vier weken de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. moet worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.
info@ibva.nl

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *PETER KWEEKT VOORTAAN CACTUSSEN* op te voeren moet de naam van auteur *EDDIE COUVREUR* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

© 1982 Toneelfonds J. Janssens/Eddie Couvreur
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Tets over de intrige

"Peter kweekt voortaan cactussen" is de titel voor dit eenvoudig verhaal waarin vijf jonge mensen samen met professor Kilowatt, het avontuur van hun leven beleven ...

Zomaar uit verveling brengen de vijf kameraden professor Kilowatt, oom van één van die vijf vriendjes, een bezoek. Kilowatt is in de wolken met dit onverwachte bezoek en vertelt enthousiast over zijn jongste uitvinding : een teleruimtetijdflitsmachine !

De uitleg over deze flitsmachine kan de professor niet beëindigen want belgerinkel roept hem naar de voordeur. Terwijl hij met veel moeite er in slaagt een opdringerige zeepventer af te schepen, weten de jonge mensen met hun nieuwsgierigheid geen raad en prutsen wat aan de machine.

Wanneer de professor terugkomt, stelt hij opgewonden vast dat vier bezoekers weggeflitst zijn naar een verre plaats in een nog verder verleden.

Godzijdank werd in de machine een tv-scherm ingebouwd zodat hij al vlug de plaats kan localiseren waar het viertal terecht kwam. Samen met de achtergebleven Veerle is hij getuige van het dolle avontuur, waarin de vier verzeild raken : Ze zijn pardoos terecht gekomen bij een Indianenstam, de Platvoeten, en worden er willens nillens meegeleurd in de troebelen die de stam beroeren.

Eerst pogen zij zich afzijdig te houden, in de hoop en overtuiging dat zij elk moment teruggeflitst kunnen worden naar de twintigste eeuw. Dit laat echter lange tijd op zich wachten. Een van de vier kan het onrecht bij de Platvoet-Indianen niet langer dulden en kiest resoluut partij. Schoorvoetend volgen de anderen zijn voorbeeld, zodat ze alle vier in een hachelijke situatie verzeild raken. Bovendien wordt Peter verliefd op een Indiaanse schoonheid, Zachte Cactus, zodat hij alle redelijkheid verliest...

Ondertussen blijven Kilowatt en het achtergebleven meisje Veerle natuurlijk niet bij de pakken zitten en werken koortsachtig aan het herstel van de onregelde flitsmachine.

De vier lukken erin heelhuids uit hun avontuur te komen en bovendien het recht te laten zegen. De Platvoeten beschouwen hen als eregasten en zij beginnen zich thuis te voelen in die nieuwe wereld. Uitgerekend op dit ogenblik laat Kilowatt de hefboom van zijn nieuwste uitvinding overhalen, waardoor de vier terug naar de twintigste eeuw geflitst worden...

Waar het om gaat...

Het stuk werd geschreven voor 12-13 jarigen. Dit houdt in dat het verhaal, de intrige, eenvoudig werd gehouden en de dialogen sober. Hoofddoel was een stuk te schrijven waarin de jeugdige acteurs zichzelf konden terugvinden, iets wat te maken had met hun leefwereld en waarvoor zij interesse hadden. Raakpunten met die jeugdige leefwereld vinden we dan ook terug in verschillende thema's die in het stuk aan bod komen.

Daar is vooreerst de wereld van elektronica en techniek met zijn (bijna) onbeperkte mogelijkheden, vernersoonlijkt in de figuur van Kilowatt en met zijn uitvinding als onmisbaar attribuut. Bij die leeftijdsgroep is de fantasie nog niet aan banden gelegd en zijn de verwachtingen van de wetenschap nog niet gebonden aan het technologisch haalbare.

Tijdsbesef is een begrip dat die leeftijdsgroep nog niet (helemaal) beheerst. Enerzijds koesteren zij dolle verwachtingen voor een verre toekomst die zij vooralsnog niet kunnen overzien, anderzijds is de sprong terug, naar het verleden, niet in zijn ware proporties te situeren. Dit door elkaar haspelen van verleden, heden en toekomst leidt soms tot gekke situaties.

De uiterlijke tekens eigen aan vreemde kulturen en volken spreken die leeftijdsgroep bijzonder aan. Dit geldt zeker voor een natuurvolk als de indianen, ook omwille van het verkeerde of misvormde beeld dat hen door de beeldbuis wordt opgedrongen.

Een ander thema, is de zin voor rechtvaardigheid en het onberekend partij kiezen voor de zwakste. Hun visie is er een van clair-obscur, een ordenen in zwart en wit, kwaden en goeden. Het blijft vooralsnog moeilijk de nodige nuances te leggen en alle factoren af te wegen.

Jongeren van die leeftijdsgroep zijn duidelijk nog niet opgenomen in de grote-mensen-wereld en ervaren die wereld dan ook als ouderwets, als "anders". Commentaar op de beweringen van Kilowatt bewijzen dit ten overvloede. Ook de vaststelling dat de professor zijn uitvinding tenslotte naar de schroothoop verwijst, verrast hen compleet.

Het boeiende spel van opgroeiende kinderen, puberteitsjaren en de verschillen tussen jongens en meisjes qua visie op toestanden, dit alles maakt dit toneelstuk wat levendiger.

OPBOUW

tafereel 1 : de uitvinding
tafereel 2 : bij de Platvoet-Indianen
tafereel 3 : in vieze papieren
tafereel 4 : de eerste poning

PAUZE

tafereel 5 : een teken van de Manitoe
tafereel 6 : de Grote Manitoe
tafereel 7 : Peter kweekt voortaan cactussen

PERSONAGES

professor Kilowatt	(PK)
Veerle	(VE)
Greet	(GR)
Els	(EL)
Karel	(KA)
Peter	(PE)
Grote Teen, het oude opperhoofd	(GT)
Gouden Scalp, de medicijnman	(GS)
Rode Vleermuis, de tovenaer	(RV)
Kleine Teen, het nieuwe opperhoofd	(KT)
Schele Otter, kandidaat opperhoofd	(SO)
Bevende Bever	(BB)
Holle Kies	(HK)
Zachte Cactus, een liefvallige squaw	(ZC)
10 Koene Krijgers	(KR)
10 Lieve Squaws	(SQ)

TAFEREEL 1 : DE UITVINDING

(Het toneel is opgebouwd uit twee delen : de hoofdcène en de zijscène. Het doek van de hoofdcène blijft dicht gedurende het eerste tafereel. In de zijscène is een reusachtig-ingewikkeld apparaat aanwezig : veel lampjes en knopjes en vier haardrogers (ev. lampekannen) op staanders vóór een grote trechtervormige opening. De professor legt een laatste hand aan zijn uitvinding, hij test lampen en is duidelijk ongewekt. Er wordt gebeld !)

PK : Al die daer zeidt : De reus die komt, de reus die komt,
Ze liegen daerom : Keere weerom, reusken reusken,
Keere weerom, reuzegom ..

-belgerinkel-

Oei ! De reus, daar is ie ! Neen, dat kan niet ... Even diep nadenken !
(onderzoekt zijn uitvinding, denkt na)
Gerinkel als van een bel ... Maar mag dat dan wel vandaan komen ?
Zeer eigenaardig, want ik heb toch geen bel ingebouwd !

-opnieuw belgerinkel, nu tweemaal en langer-

Daar heb je het weer... De telefoon kan het evenmin zijn, want die hebben ze gisteren nog weggehaald omdat ik de rekening verget te betalen.

-opnieuw belgerinkel, nu driemaal en erg lang-

Ha ! Nu weet ik het : de voordeur ! 't Is aan de voordeur te doen !
(Kilowatt gaat naar de andere kant van het toneel, voorbij het doek van de hoofdcène en maakt de deur open. Ergens in het midden stopt hij en murmelt wat tussen zijn tanden.)

Tijdknop afstellen, ruimtetoetsen indrukken, voedingsbron voor warmte-reactoren aanschakelen, antennes richten, kleuren bijregelen ...

-viermaal langgerekt belgerinkel-

O ja, de voordeur ... Hoe kon ik het vergeten ...?
(opent de voordeur)

Da's vriendelijk ! De neefjes en nichtjes die oom Kilowatt eens komen bezoeken. Ik ben aangenaam verrast. Kom binnen, kinderen, kom binnen.

VE : Goeiemorgen, oom Kilowatt. Wij dachten dat je nog sliep, omdat je zolang wegbleef. 't Is vakantie en we dachten zomaar ...

Ka : Me gaan die goeie ouwe oom, professor Kilowatt, een bezoekje brengen.

- PK : Héél vriendelijk van jullie... euh... kom binnen, kom binnen...
 maar ... slapen... daarvoor heb ik geen tijd. Ik heb van de hele nacht geen oog dicht gedaan. Kom mee naar mijn laboratorium...
 Ik laat jullie iets zien!
- EL : Je hebt toch weer niets uitgevonden, zeker ? Of toch ?!
- PK : Sst! Niet zo luid! Dat moet voorlonig nog een geheim blijven!
 Volg maar, je zal zien!
 (De drie meisjes en twee jongens volgen hen nieuwsgierig en geven ondertussen commentaar)
- PE : (wijst naar de uitvinding)
 Amaai! Wat een gevaarte! Misschien wel een koffiezetapparaat op zonne-energie!
- VE : ...Of een elektronisch aardappelschilmesje!
- GR : Zwijgen jullie! Ik ben razend nieuwsgierig!
- PK : Volg maar en ... let op dat jullie niet vallen over de draden hier... (kijkt om en valt zelf bijna)
 Euh...wat zei ik ook weer?
 Oh ja, oppassen voor die draden!
 Jullie zijn mijn eerste bezoek sedert mijn nieuwe uitvinding afgewerkt is en dus zullen jullie het eerst kennis kunnen maken ermee.
- KA : Wat het ook moge zijn... als het werkt, dan wordt dit de eerste uitvinding van hem die het doet.
- EL : 't Ziet er in elk geval erg ingewikkeld uit!
- PE : Niets belet ons om toch maar een kijkje te nemen... je kunt nooit weten. Het lijkt wel een kapsalon met al die "haardrogers"!
- PK : Haardrogers... haardrogers! (ietwat verbolgen)
 Hersenreactoren! Een wezenlijk onderdeel van mijn elektronische teleruimtetijdflitser.
- VE : Wa..wa...wabliefert ? Hoe heet dat ding ?
- PK : Een elektronische teleruimtetijdflitser!
- GR : Ach zo... nu begrijp ik er alles van!
- PK : Luister, ik leg het uit, zo ingewikkeld is het niet... je moet er alleen maar aan denken...
 Zoals jullie wellicht al weten uit de lessen biologie, reageren de hersens op prikkels. Met dit machien kan ik die prikkels een veel grotere snelheid geven en pas dan worden ze naar de hersens door-

gestuurd.

Door die grote snelheid halen zij het licht in en dus ook de tijd. Zo wordt het mogelijk mensen naar voorbije tijden terug te flitsen!

KA : Je bedoelt toch niet dat je met dat ding de tijd kan teruodraaien?!

PK : In zekere zin wel!

EL : Maar dat is formidabel, professor!

VE : Gewoon fantastisch! Een druk op de knop en je gaat op veldtocht met Napoleon. Je vertoeft aan het hof van Keizer Karel of ... je helpt België stichten met de Storme van Portici!

PE : Verschrikkelijk interessant... maar waarom het zo ver gaan zoeken ?
Ik... ik zou graag teruggeflitst worden naar vaders jeugd... om te zien of het wel waar is dat hij altijd de eerste was op school.

GR : En ik wou de handboeken over geschiedenis wel even toetsen om te zien wie nu eindelijk gelijk heeft : De lerares... of het handboek!

KA : Maar... professor... ben je wel zeker dat het werkt ? Heb je dat elektronisch kapsa... heu... ik bedoel die tijdcapsule al uitgetest?

PK : Dat spreekt vanzelf. Verleden week nog nam ik een proefje met mijn kater.

EL : Oh ja ...dat beest van u dat altijd lag te spinnen onder de kachel, net een locomotief! (Kijkt rond en bootst spinnende kat na)
Maar ik zie hem nergens meer...

PK : Dat klopt! Hij is er ook niet meer!
Toen hij op een avond weer lag te spinnen, heb ik hem voorzichtig opgenomen en onder één van mijn hersenreactoren gelegd. Dan heb ik mij vliegensvlug naar mijn instrumentenbord gespoed en heb de oude grompot teruggeflitst naar het oude Egypte. En weten jullie waar hij terecht gekomen is ? (Allen trekken schouders op en zijn nieuwsgierig.)
Onder de rokken van Nefertite !

PE : Onder wie ?

PK : Nefertite, de prachtige koningin, de gemalin van Echnaton.

KA : Amaai! Die heeft het getroffen. Maar ... waar is dat beestje nu, ik bedoel, die kater van jou ... ik zie hem nergens meer...

PK : Ja... heu ... naar het verleden flitsen loopt gesmeerd, maar terugkomen andersom, bedoel ik, da's een ander naar mouwen. Dat staat nog niet op punt. Caesar, mijn kater, prijkt nu als mummie aan het hof van Nefertite.

GR : Ongelooflijk. Sensationeel... Zo'n flitsoperatie wil ik ook wel eens meemaken. Toe, professorke, geef eens een demonstratie, een heel kleintje maar...

EL : Euh, probeer het eens met dat boek, oompje, of ... met die tafel of die stoel. Ik ben eens benieuwd hoe Lodewijk de ... ik weet niet de hoeveelste... enfin die met zijn kromme poten... zal reageren op zo'n hypermodern zitmeubel !

PK : Jammer, maar dat gaat niet. Jullie hebben blijkbaar niet goed naar mijn uitleg geluisterd. Met mijn elektronische flitser kan ik alleen wezens met hersens terugflitsen. Begrijp je ... met hersens !

PE : Welnee, professor, begrijpen doet ze zeker niet. Hersens ... dat is juist wat ontbreekt bij Els.

EL : Zwijg jij maar, groot licht, of denk je misschien dat het zaagsel in jouw schedelpan voor hersens kan doorgaan ?

VE : Luister liever naar de uitleg van oom Kilowatt. Hij maakt al een uur aanstalten om verder uitleg te geven maar krijgt er gewoon geen woord tussen.

PK : (wat verveeld) Zo... is het incident gesloten ? Met deze knoppen regel ik de ruimtebepaling, de plaats waar de individuen zullen terechtkomen. B.v. 30°13' noorderbreedte en ... 68°24' westerlengte. Deze knop daarentegen dient om het jaartal in te stellen. B.v. 1733.

KA : Al goed en wel, professor, maar hoe weet je nu of alles uitkomt zoals je het afgeregeld had. Eenmaal weggeflitst, heb je geen overzicht meer op de situatie. Dat kan levensgevaarlijk worden. Denk maar eens aan jouw kater.

GR : Precies! Stel dat iemand terecht komt bij een stam kannibalen en terug komt als ... filet américain.

PK : Goeie opmerking. Maak jullie echter geen zorgen. Ik heb alles voorzien. Achter dit doek (wijst naar hoofdcène) hangt een levensgroot t.v.-scherm. Alles kun je er op volgen en ook de bediening is zeer simpel. Alleen moet de machine nog geperfectioneerd worden zodat, in geval van nood, het proefkonijn tijdig kan teruggeflitst worden. We gaan eens experimenteren

met mijn kanarievogel. Veel hersens heeft ie niet maar toch wel voldoende voor dit experimentje. (zet kooi met kanarie in haardroger)

-belgerinkel-

Alweer die bel ! Kan ik dan nooit eens rustig uitvinden ... Ik ga openmaken, nergens aankomen en overal afblijven .. Ik ben zo terug !

PE : Ga je gang, professor we wachten wel even... We hebben geen haast, 't is immers vakantie.

(Kilowatt verdwijnt naar de voordeur, valt weer bijna over de draden en je ziet hoe hij afwerende gebaren maakt naar een onzichtbare bezoeker. Ondertussen bekijken de vijf sloebers de uitvinding.)

EL : Dus : de plaatsbepaling instellen. Hoe gaat dat ook weer. O ja, cursus aardrijkskunde : noorder- of zuiderbreedte, wester- of oosterlengte...

KA : Dan de tijd afstemmen. Zo : hier verschijnt het jaartal : 1733.

GR : Die kanariepiet opzij zetten en onder de haardrogers plaatsnemen en maar wachten tot die hersendinges beginnen te werken ...

(Greet, Els, Karel en Peter spelen een spelletje, alsof ..., bromtoon)

EL : Echt gezellig, net als bij de kapster ...

VE : Ik vraag me af waartoe die rode knop zou dienen. Even indrukken, dan weten we het. (Veerle drukt de knop in, de machine werkt : stroboscoop, elektronische geluiden. De vier verdwijnen ondertussen door de trechter van het toneel en Veerle blijft alleen achter).

VE : Amaai. Wat een tegenvaller ... een uitvinding die werkt !

PK : (komt toneel weer op, valt over draden en slaat zich in de handen) Ziezo, afgehandeld. Een leurder met zeep en wasmiddelen. Ik heb hem netjes gezegd dat ik mij nooit was. Die vent wou mij al dadelijk beginnen inzeppen maar ... Hei, waar is al dat volk naartoe..? Ik had toch gezegd eventjes te wachten ?! Waar zijn al je kameraden gebleven ?

VE : Hm... Heu... Naar 1733, professor... Foetsie. Rode knop, boem ... flits, krak ... ribbedebie...

PK : Wa... Wablief ? Rode knop ? Onmogelijk ! Vertel, wat is er gebeurd ?

VE : Ze zaten in het kapsalon, heu ... onder die drie lampekappen... ik bedoel ... hersensalon en ... toen ik die rode knop indrukte ... nou... toen waren ze er niet meer ...

PK : Ik had nog zo mooi gezegd niets aan te raken. Toen kwam die zeepleurder en nu ... ja, nu is alles om zeep. Uit de weg, we kijken waar ze terecht gekomen zijn. Trek het doek weg, ik schakel de beeldbuis in.

(De lichten op het hoofdtoneel worden aangemaakt en Veerle trekt het doek weg.

De vier zitten versuft bij elkaar in een open vlakte. Rechts van de hoofdscène staat een totem.)

VE : Allemachtig... Hoe krijgen we mijn vrienden ooit terug in de twintigste eeuw. Was ik maar van die rode knop gebleven ?!

PK : Wie zegt het, wie zegt het ?... Was ik maar ...!
(Kilowatt gaat met de handen in het haar zitten, denkt na en verdwijnt dan achter het toneel, gevolgd door Veerle.)

TAFEREEL 2 : BIJ DE PLATVOET-INDIANEN

- GR : Amaai ! Wat een hoofdpijn. Net of alles binnenin door elkaar gehaald werd en daarna heen en weer geschud. Ik voel me net slagroom.
- EL : En welke verlichte geest beweerde alweer dat ik niet in aanmerking kwam voor de flitsmachine bij gebrek aan hersens !
- PE : Het moet zijn dat een minieme hoeveelheid al voldoende was ...
- KA : Zand ervover. Het zal wel zo zijn dat een minieme hoeveelheid voor elk van ons voldoende was, anders zaten we hier niet te koekeloeren.
- GR : Wat mij nu bijzonder interesseert is niet de inhoud van mijn schedelnaam, maar wel de plaats waar we nu zijn terechtgekomen.
- PE : Dat is een stekelige vraag. Kijk maar eens achterom ! (doen het)
- EL : Cactussen. Zo groot als een pruimelaar. Dat voorspelt niets goeds.
- KA : En dat is nog niets vergeleken met wat daar te zien is (wijst richting aan)
- GR : Allemachtig, wat een gedrocht ! Een heuse totem. Wij zijn bij de Indianen op visite. (allen bekijken aandachtig de totem)
- EL : Eigenaardig, die voet daar bovenaan. Wat zou dat betekenen ?
- PE : Waarschijnlijk, het kenteken van de stam. Een naakte voet. Als je het mij vraagt : daar hangt een reukje aan !
- KA : Hopelijk zijn die nog nooit in contact gekomen met blanken, anders zijn we de sigaar !
- GR : Ik voel me niks op mijn gemak. Links cactussen met naalden als dokterspuitjes, rechts een totem met een grijnslach als een krokodil.
- EL : En...en vluchten heeft geen zin meer. Eenmaal moeten we toch aan eten en drinken zien te komen en het eerste frietkraam moet nog uitgevonden worden.
- KA : Wacht maar tot we terug thuis zijn. Dat zet ik die Veerle betaald. Twintig spinnen laat ik los in haar slaapkamer en drie koppels witte muizen en.. en haar bed stop ik vol cactussen, en dan ... en dan ...
- PE : Als we ooit nog thuis geraken ... Luister !
- GR : Zingende mannenstemmen !
- PE : Precies : we worden afgehaald door een dorpsfanfare.
- EL : Uit de voeten, vlug ! We verbergen ons achter die cactussen. Misschien kan professor Kilowatt ons nog bijtijds terugflitsen !

(De vier verbergen zich, ondertussen wordt het geluid sterker en komen er een tiental krijgers op, met boog en pijl, sommigen met speren en een schild met het stamteken : de naakte voet. Ze dansen een wilde oorlogsdans. Als de muziek stopt, staan de krijgers in een halve cirkel rond het opperhoofd. Naast hem de wacht en een emblemdrager.)

GT : Dappere krijgers van de stam der PLatvoeten, uw opperhoofd, Grote Teen, u allen groeten !

KR : (slaan met schilden en speren op grond) Oe-oe-oe.

GT : (strekt armen uit als teken van stilte)

Dappere krijgers, twintig zomers geleden, Grote Teen door de Platvoeten tot opperhoofd gekozen. Grote Teen toen sterk en dapper. Grote Teen nu oud en moe zijn. Kramp en jicht in benen en rug krom als regenboog. Daarom, bij eerstkomende volle maan, Grote Teen tomahawk overgeven aan nieuw en jong opperhoofd.

KR : (kloppen opnieuw ter toestemming)

GT : (zelfde stiltegebaar)

Nieuw opperhoofd moet wijs zijn als prairie-uil en behoedzaam als ratelslang om Platvoeten in vrede te laten leven op jachtvelden van voorvaderen. Kleine Teen, zoon van Grote Teen, mijn kandidaat zijn. Kleine Teen nieuw opperhoofd worden !

KR : Kleine Teen, Kleine Teen, Kleine Teen ...

(Kleine Teen komt naast zijn vader staan en groet de krijgers. Ondertussen komt er beweging in de wigwam aan de andere kant van het toneel en de medicijnman komt erbij, er valt een stilte ...)

GS : Nieuw opperhoofd der Platvoeten vooral moeten sterk zijn en flink krijger om jachtvelden tegen blanke indringers te beschermen.

Gouden Scalp, uw medicijnman, betere kandidaat hebben. Schele Otter mijn kandidaat zijn. Schele Otter sterk zijn als poema, krachtig als prairiewolf. (Schele Otter komt naar voren en groet de krijgers.)

SO : Schele Otter scherpe blik hebben. Hij rechts kijken maar links zien. Schele Otter nieuw opperhoofd worden van de PLatvoeten. Oeh !

KR : (dooreen) Schele Otter, Kleine Teen, Schele Otter, ...

GS : Platvoeten onder leiding van Grote Teen, beste jachtvelden verloren hebben.

Bizon : vlees en kleren voor PLatvoetindianen, verdwenen zijn.

Maag van Platvoeten nu grommen als bruine beer van de honger.

Schele Otter, kandidaat van medicijnman, Platvoeten weer eer en roem brengen en ... volle magen.

KT : Gouden Scalp fiere krijger zijn en goed medicijnman. Gouden Scalp al veel